

EVOLUCIÓ HISTÒRICA DE LA FESTIVITAT DE SANT ANTONI

En la Baixa Edat Mitjana s'havien consolidat ja les festivitats més importants de l'any cristià, especialment aquelles fixades per la litúrgia i aquelles altres que, relacionades amb el món del llaurador, eren les més concorregudes. Cap a l'any 1300 eren molt populars les grans festes agrícoles: Sant Antoni o "Sant Antoni del porquet" el 17 de gener, quan es beneïa el bestiar.

A Alcoi la commemoració de Sant Antoni es caracteritzava per un concorregut festí llaurador a l'entorn de la seua ermita, situada en el que havia sigut una talaia musulmana i a la qual, de vegades, s'acudia en processó general amb el clero.

Bertomeu d'Amigó en 1369 va reservar cinc sous per a la construcció de l'ermita de Sant Antoni, que substituïra les primitives talaies musulmanes que coronaven dos tossals del terme municipal d'Alcoi.

Hui en dia se celebra en dos dies del mateix cap de setmana, dissabte i diumenge, en què es repartixen les activitats programades per a aproximar la festivitat als ciutadans dins del nucli urbà amb la benedicció dels animals en dissabte, i amb la pujada del patró en romeria al paratge de Sant Antoni, l'esmorzar popular dels romers i la celebració de l'eucaristia en honor seu per part del rector de les parròquies del Centre d'Alcoi, a l'ermita de Sant Antoni.